Р Е Ш Е Н И Е
№ 2385

гр. София, 09.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 6 състав,** в публично заседание на 07.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **1279** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.59 и чл.160, ал. 2 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Б. В. Б. срещу заповед рег. № З-7647/19.12.2012г. на заместник – директора на Главна дирекция „Национална полиция” - МВР, с която е отказано снемането на полицейска регистрация №22564/03.08.2004г., извършена в РУП С. на жалбоподателя

Жалбоподателят обжалва заповедта, като счита, че същата е незаконосъобразна. Счита, че след като му е наложено административно наказание, каквото е глобата и са изминали са повече от 8 години, реално е реабилитиран по тази присъда, то са налице основанията, предвидени в закона, за да бъде снета полицейската му регистрация. Също и предвид факта, че няма други дела против него, административният орган неправилно основава акта си на чл.160, ал.2 от ЗМВР. Не счита, че данните му следва да продължават да се ползват от органите на МВР, което накърнявало правата му на човек и гражданин и противоречат на международните конвенции за правата на човека. Моли съда да отмени отказа.

Ответникът иска отхвърляне на жалбата като неоснователна по подробни съображения за законосъобразност на отказа, изложени в съдебно заседание и писмени бележки.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима като подадена в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК (заповедта е връчена на 14.01.2013г., а жалбата е подадена на 28.01.2013г.), от надлежна страна – адресат на заповедта и срещу подлежащ на обжалване акт.
Разгледана по същество жалбата е неоснователна с оглед следното:
С молба до Директора на ОДП-С., заведена на 16.10.2013г. (л.13), жалбоподателят е поискал да му бъде снета криминалната регистрация по дело № 790/04 РП; ДП БП 754/04 РП чл.325.
В отговор на тази молба е издадена обжалваната заповед (л.8) след извършване на съответните проверки (л.12 и л.21). Установено е, че съгласно справка № 5471/2012г. от сектор „КИАД" в информационните фондове при ОД МВР – С. (КОС, И., ЦПР) Б. има една полицейска регистрация на РУП-С. под № 22564/01.08.2004г. за извършено престъпление по чл.325, ал.1 от НК. От приложеното свидетелство за съдимост (л.15) и присъда (л.19) се установява, че на жалбоподателя е наложено наказание „глоба" в размер на 600 лв. на основание чл.325, ал.2 вр. ал.1, вр. чл.20, ал.2 във вр. чл.55, ал.1, т.2 б от НК, като е признат за виновен за извършено деяние по чл.325, ал.2, вр. ал.1, вр чл.20, ал.2, вр.чл.55, ал.1, т.2, б.б. от НК. Мотивът на ответника да откаже снемането на полицейската регистрация, изложен в цитираното в заповедта предложение № 22564/03.08.2004г. (л.24) е, че от установените факти по преписката не е налице някое от основанията по чл.160, ал.1 и 2 от ЗМВР за снемане на полицейската регистрация на Б..
Ответникът представя по делото и доказателства за компетентността на органа, издал заповедта: Заповед Із-1303/27.06.2012г. (л.27) за оправомощаване от страна на министъра на вътрешните работи на длъжностни лица за снемане или отказ от снемане на полицейска регистрация (л.27), от т.1, б) на която е видно, че такива правомощия са дадени и на Заместник-директорите на ГДНП.
С оглед горното съдът счита, че актът е издаден от компетентен орган, в рамките на материалната му компетентност. Съгласно чл.160, ал.2 от ЗМВР снемането на полицейската регистрация се извършва служебно или след писмено мотивирано искане на регистрирания въз основа на писмена заповед на администратора на лични данни. Такъв по силата на чл.163 от ЗМВР е министърът на вътрешните работи. Съгласно чл.160, ал.2 от ЗМВР нему е дадена и възможността да оправомощи за това и други длъжностни лица, сред които заместник-директора на ГДНП. Такова именно длъжностно лице е издалият акта.
Доводите на жалбоподателя Б. във връзка с това, че е бил освободен от наказателна отговорност и му било наложено наказание глоба и изтекли 8 години съдът счита за неоснователни. В случая по делото не се установява нито твърдяната от жалбоподателя хипотеза на чл.160, ал.2, т.4 от ЗМВР, нито някоя от другите изчерпателно изброени хипотези на нормата. Съгласно чл. 160, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи полицейската регистрация се снема въз основа на писмена заповед на администратора на лични данни или на оправомощени от него длъжностни лица служебно или след писмено мотивирано искане на регистрирания, когато е извършена в нарушение на закона; наказателното производство е прекратено, с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс; влязла е в сила оправдателна присъда; лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание
Твърдението в жалбата, че с посочената присъда жалбоподателят е бил освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание е

необосновано. Видно от приложената присъда № 1188/06.12.2004г. Б. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.325, ал.2 във вр. с ал1, във вр. с чл.20, ал.2 във вр. с чл.55, ал.1, т.2, б.”б” от НК като наложената глоба не е във връзка с освобождаване на лицето от наказателна отговорност по реда на чл.78а от НК, а същата представлява реализиране на наказателна отговорност чрез определяне на наказание за престъпление по чл.325, ал.2 от НК по реда на чл.55, ал.2 от НК чрез заменяне на лишаването от свобода, когато не е нпредвиден най-нисък предел със съответната глоба. Ето защо за полицейската регистрация на Б. не е налице хипотезата на чл.160, ал.2,т.4 от ЗМВР, която се отнася за случай, когато лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание.

Това че са изминали 8 години също не е основание за заличаване на полицейската регистрация за лицето. Съдебната практика на ВАС е постоянна, че настъпването на реабилитация, не е сред основанията за снемане от полицейска регистрацияреабилитация - решения по дела №по адм. д. № 9988/2011г., по адм. д. № 5523/2012 по адм. д. № 7737/2012г. Още повече, че в случая няма данни за реабилитация по представеното свидетелство за съдимост.

Не са налице и другите основания за снемане на полицейска регистрация по чл.160, ал.2 от ЗВМР. Не са налице нарушения по самата регистрация (т.1), тъй като съгл. чл.59, ал.1 от ЗМВР и съгл. чл.2 от действащата през 2004г. Наредба № I-221 от 1310.2003г. за реда за извършване на полицейска регистрация, полицейските органи регистрират лица - български и чужди граждани, и лица без гражданство, срещу които е започнало наказателно преследване за извършено умишлено престъпление от общ характер, което е станало с жалбоподателя по цитираното ЗМ и след това НОХД, тоест - самата регистрация е извършена в съответствие с целите на закона и наредбата за поддържане на информационни фондове на обвинени в престъпления от общ характер лица. Лицето не е освободено от наказателна отговорност (т.4) – видно от цитираното свидетелство за съдимост, неприложима е и т.5. С оглед това съдът счита, че във връзка с молба вх.№ 11554/16.10.2012г. на жалбоподателя не се установява, което и да било от основанията по чл.160, ал.2 от ЗМВР за снемане на полицейската регистрация и обжалваният административен акт е законосъобразен.

По отношение на възражението свързано с неследващо се според жалбоподателя ползване на данните му от МВР следва да се има предвид, че целта на полицейската регистрация е посочена в чл. 160, ал. 1 от ЗМВР, като данните от нея се използват само за предотвратяване и разкриване на престъпления или за дейности, свързани със защитата на националната сигурност и обществения ред. При положение, че данните за полицейската регистрация се ползват само за визираните в закона цели не би следвало да се накърняват недопустимо правата на жалбоподателя.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АССГ приема, че оспорването по жалбата на Б. В. Б. следва да се отхвърли като неоснователно. Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Ответникът не е претендирал разноски и съдът не се произнася.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд – София град, I–во отделение, 6-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на Б. В. Б. срещу заповед рег. № з-7647/19.12.2012г. на заместник – директора на Главна дирекция „Национална полиция” - МВР, с която е отказано снемането на полицейска регистрация №22564/03.08.2004г., извършена в РУП С. на жалбоподателя.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в четиринадесетдневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:
(Боряна Бороджиева)